

Sygn. akt VII K 520/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Andrzej Kałużny

Protokolant sekretarz sąd. Joanna Adamiak

w obecności oskarżyciela publicznego specjalisty SC A. Ś.

po rozpoznaniu dnia 09.03., 25.05.2016 r.

sprawy

A. S. (1)

s. M. i E. zd. Bocian

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

uchylał się od opodatkowania poprzez niezłożenie właściwemu organowi tj. naczelnikowi Urzędu Celnego w K. przedmiotu opodatkowania podatkiem akcyzowym tj. nabycie wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego marki B. (...) o nr nadwozia (...), rok produkcji 2008, poprzez niezłożenie deklaracji uproszczonej (...) do dnia 23.02.2011 r. co stanowi naruszenie art. 100 ust. 1 pkt 2 oraz art. 106 ust. 2 ustawy z dnia 6.12.2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752) skutkiem czego narażono na uszczuplenie podatek akcyzowy w szacunkowej kwocie: 9.034,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 2 k.k.s.

1. na podstawie art. 41 § 1 k.k.s. i art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne wobec A. S. (1) oskarżonego o czyn z art. 54 § 2 k.k.s. popełniony w sposób opisany w zarzucie oskarżenia na okres próby 1 (jednego) roku;
2. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i wymierz mu opłatę w kwocie 100 (stu) złotych.

Sygn. akt VII K 520/15

UZASADNIENIE

Oskarżony A. S. (1) prowadził działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży hurtowej i detalicznej samochodów osobowych i furgonetek, oraz pozostałych pojazdów samochodowy z wyłączeniem motocykli.

W dniu 08 lutego 2011r. Oskarżony A. S. (1) sprowadził do Polski samochód powypadkowy marki B. (...) o nr. nadwozia (...), rok produkcji 2008. Oskarżony A. S. (1) po sprowadzeniu nie zgłosił do opodatkowania nabycia przedmiotowego samochodu osobowego oraz nie złożył do dnia 23 lutego 2011r. deklaracji uproszczonej (...) dla podatku akcyzowego z

tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyżej wymienionego samochodu. Nie uiszczył przy tym w wymaganym terminie należnego podatku akcyzowego w kwocie 9.034,00 zł.

Po wezwaniu i wystawieniu tytułów wykonawczych w dniu 20 kwietnia 2015r. oskarżony A. S. (1) złożył deklarację i uiszczył należny podatek.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) 17-17v, pismo dotycząc potwierdzenia wpłaty k. 34, deklaracja uproszczona k. 20-22, wezwanie do zapłaty k. 23, tytuł wykonawczy k. 34-37, informacja z B. (...) k. 39 oraz z załącznika nr 2 ocena techniczna i oświadczenie k.7-8, stan rozliczenia k. 35, informacji o działalności gospodarczej k. 36- 38,

A. S. (1) ma 31 lat. Uzyskał wykształcenie średnie. Utrzymuje się z własnej działalności gospodarczej i z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości 2.000 zł miesięcznie. Na utrzymaniu ma 3 osoby w tym dwoje dzieci i narzeczoną. A. S. (1) nie był wcześniej karany.

(dowód: dane osobopoznawcze k. 29-29v, k. 23; karta karna k. 39)

A. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony wyjaśnił, iż faktycznie ze Słowacji do Polski sprowadził w 2011r. samochód marki B. (...). Na podstawie wszystkich dokumentów które nabył wraz z pojazdem wynikało, że jest to pojazd ciężarowy a takie pojazdy nie wymagają zgłoszenia (...) do Urzędu Celnego. Potwierdzenie tej okoliczności uzyskał ustnie z Urzędu Celnego. Ponadto sprzedając samochód po 2-3 tygodni wystawił fakturę wpisując zgodnie z posiadaną wiedzą, iż jest to samochód ciężarowy.

Sąd uznał wyjaśnienia A. S. (1) za niewiarygodne w części, w której podał, iż przedmiotowy pojazd nie był objęty obowiązkiem akcyzowym.

Oskarżony zajmując się działalnością gospodarczą polegającą na sprzedaży pojazdów zakupionych w innych krajach wspólnotowych musiał zdawać sobie sprawę, że pojazd marki, który nabył w Słowacji jest w istocie samochodem osobowym, od którego nabycia w ramach Wspólnoty uiszczyć należy podatek akcyzowy. Za powyższym przemawia okoliczność, iż pojazd ten posiada wykończenie wnętrza i wyposażenie typowe dla samochodu osobowego. Nie charakteryzowały go żadne cechy wyróżniające go od innych samochodów osobowych. Jest to okoliczność, którą można zauważyć bez dokładnej analizy stanu technicznego pojazdu oraz profesjonalnego przygotowania. Okoliczność ta musiała wzbudzić u oskarżonego wątpliwości co do wiarygodności dokumentów które nabył jak twierdzi wraz z pojazdem. W pozostałej części wyjaśnienia oskarżonego pozostawały w zgodzie ze zgromadzonym materiałem dowodowym, więc zostały uznane za prawdziwe.

Przeprowadzone dowody z dokumentów uznano za wiarygodne. Brak bowiem Ś. dowodowych podważających ich wiarygodność. Zostały one przy tym sporządzone przez uprawnione do tego podmioty i nie były przez nikogo kwestionowane.

A. S. (1) stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 54 § 2 k.k.s. Na podstawie wskazanych przepisów odpowiada podatnik, który uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża na uszczuplenie podatek małej wartości.

Znamiona czasownikowe "nie ujawnia" oraz "nie składa", jakkolwiek nie wynika to wprost z ustawowego opisu typu z art. 54 k.k.s., są sprzężone z obowiązkiem ujawnienia i złożenia deklaracji, który wynika z przepisów prawa podatkowego. Obowiązek ten zawsze określa termin ujawnienia przedmiotu lub podstawy opodatkowania czy złożenia deklaracji. Dlatego też realizacja znamienia czasownikowego, a tym samym wszystkich znamion czynu zabronionego, następuje w momencie upływu terminu na dokonanie czynności ujawnienia czy złożenia. Podmiotem czynu zabronionego z art. 54 k.k.s. jest podmiot posiadający status podatnika (G. Łabuda, komentarz do art. 54 k.k.s./ w:/ Kodeks karny skarbowy. Komentarz, WKP 2012). Małą wartością w myśl art. 53 § 14 k.k.s. jest natomiast wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

W myśl art. 8 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U.2014.752 ze zm.) przedmiotem opodatkowania akcyzą jest nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, natomiast nabycie wewnątrzspółnotowe w myśl wskazanej ustawy to przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju (art. 2 pkt 9 ustawy). Stosownie do art. 100 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym w przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest nabycie wewnątrzspółnotowe samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

Z powyższego wynika, iż podstawowe znaczenia dla określenia, czy wewnątrzspółnotowe nabycie danego pojazdu objęte jest podatkiem akcyzowym ma ustalenie czy nabyty pojazd należy zakwalifikować jako samochód osobowy.

Stosownie do art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku akcyzowym samochody osobowe są to pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne objęte pozycją (...) przeznaczone zasadniczo do przewozu osób, inne niż objęte pozycją 8702, włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, z wyłączeniem pojazdów samochodowych i pozostałych pojazdów, które nie wymagają rejestracji zgodnie z przepisami o ruchu drogowym. Przepis ten odwołuje się do Nomenklatury Scalonej (CN) zgodnej z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382, z późn. zm.).

Nota wyjaśniająca Komitetu międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów dotycząca pozycji 8703 stanowi, iż klasyfikacja pewnych pojazdów mechanicznych objętych niniejszą pozycją jest wyznaczona przez pewne cechy, które wskazują, że pojazdy te są głównie przeznaczone raczej do przewozu osób, niż do transportu towarów (pozycja 8704). Przejawem cech projektowych zwykle stosowanych do pojazdów, które objęte są tą pozycją, są następujące cechy:

a) obecność stałych siedzeń z wyposażeniem zabezpieczającym (np. z pasami bezpieczeństwa lub punktami kotwiącymi oraz z wyposażeniem do zainstalowania pasów bezpieczeństwa) dla każdej osoby lub obecność stałych punktów kotwiących i wyposażenie do zainstalowania siedzeń i wyposażenia zabezpieczającego w tylnej przestrzeni dla kierowcy, i przestrzeni siedzeń pasażerów; takie siedzenia mogą być zamocowane na stałe, składane lub składające się ze zdejmowanych punktów kotwiących [składane lub wyjmowane z punktów mocowania];

b) obecność tylnych okien wzdłuż dwubocznych paneli;

c) obecność przesuwanych, wahadłowych lub podnoszonych drzwi (jednych lub więcej) z oknami na bocznych panelach lub z tyłu;

d) brak stałego panelu lub przegrody pomiędzy przestrzenią dla kierowcy i przednich siedzeń pasażerów a przestrzenią tylną, która może być używana do przewozu zarówno osób, jak i towarów;

e) wyposażenie całego wnętrza pojazdu w sposób kojarzony z częścią pojazdu przeznaczoną dla pasażerów (np. dywaniki, wentylacja, oświetlenie, popielniczki).

Powyższe cechy spełniał nabyty przez oskarżonego samochód marki B. (...).

Z informacji nadesłanej przez B. (...) wynika, iż ten samochód tj. B. o numerze nadwozia: (...) – został wyprodukowany na podstawie homologacji osobowej e1* (...)*0420*04. Typ pojazdu M1G, czyli osobowy (terenowy).

Niewątpliwie więc nabyty przez A. S. (1) samochód winien zostać zakwalifikowany do kategorii samochodów osobowych w myśl wskazanych wyżej przepisów. Z jego nabyciem był zatem związany obowiązek uiszczenia podatku akcyzowego.

Wysokość należnego podatku akcyzowego w myśl przepisów art. 104 ust. 1 pkt 2 i art. 105 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym wynosiła 18,6 % kwoty, jaką oskarżony zobowiązany był zapłacić za nabycie przedmiotowego pojazdu, a zatem kwotę 9.034,00 zł.

Art. 106 ust. 2 wskazanej wyżej ustawy przewiduje obowiązek podatnika do złożenia z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego deklaracji uproszczonej właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, bez wezwania organu podatkowego, według ustalonego wzoru, po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

Tym samym należy przyjąć, iż najpóźniej do dnia 23 lutego 2011 r. oskarżony winien przedłożyć w Urzędzie Celnym deklarację uproszczoną dla podatku akcyzowego z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego przedmiotowego pojazdu. W momencie upływu tego terminu oskarżony zrealizował zatem znamię czasownikowe przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 i k.k.s. w postaci nie złożenia deklaracji oraz w konsekwencji nie ujawnienia przedmiotu opodatkowania.

A. S. (1) nie wykonując przedmiotowego obowiązku złożenia deklaracji miał niewątpliwie świadomość, iż nabyty przez niego pojazd jest samochodem osobowym. Znając przepisy prawa podatkowego z racji prowadzonej działalności gospodarczej - oskarżony wiedział, iż jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej oraz zapłacenia akcyzy z tytułu jego nabycia. Uwzględniając powyższe należy przyjąć, iż celem działania A. S. (1) było uchylenie się od obowiązku podatkowego. Czyn oskarżonego wypełnił więc znamiona art. 54 § 2 k.k.s.

Oskarżony działał umyślnie. Miał też świadomość tego, że nie ujawniając przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie składając deklaracji, uchylił się od opodatkowania. Oskarżony jest osobą zdtną do przypisania mu winy z uwagi na wiek oraz poczytalność. W związku z tym wina oskarżonego w popełnieniu zarzucanego mu przestępstwa skarbowego jest bezsporna.

Niezależnie od tego, iż w świetle zabranego w sprawie materiału dowodowego zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego A. S. (2) nie budziły wątpliwości, w ocenie Sądu zasadne będzie zastosowanie środka probacji i warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zaistniały wszelkie przesłanki o charakterze materialnym i formalnym, pozwalające na skorzystanie w stosunku do oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość popełnionego przez niego czynu nie są znaczne, a okoliczności popełnienia przypisanego czynu nie budzą wątpliwości. A. S. (1) jest osobą w pełni dojrzałą, niekaraną, nigdy nie wszedł w żaden konflikt z prawem. Jego dotychczasowa postawa życiowa, sposób życia oraz właściwości i warunki osobiste uzasadniają przypuszczenie, że nie popełni już więcej przestępstwa. Podkreślenia wymaga również okoliczność, że oskarżony w dniu 20 kwietnia 2015r. złożył deklarację i uiścił akcyzę wraz z odsetkami.

Okoliczności w/w przemawiają za stanowiskiem Sądu, że karanie A. S. (1) byłoby niecelowe. Sąd żywi przy tym głębokie przekonanie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, oskarżony będzie przestrzegała porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Zdaniem Sądu doświadczenie związane z toczącym się przeciwko oskarżonemu procesem karnym, winno stanowić dla niego wystarczającą nauczkę i przestrożę na przyszłość oraz zdopingować do przestrzegania prawa. Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 67 § 1 k.k. określił okres próby powyższego warunkowego umorzenia na jeden rok.

Roczny okres próby umożliwi odpowiedź na pytanie, czy postawiona w stosunku do oskarżonego prognoza krymimlogiczna okaże się trafna.

Sąd, uwzględniając sytuację materialną i rodzinną oskarżonego (wysokość miesięcznego dochodu, utrzymywanie dzieci i narzeczonej) zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i wymierzył mu opłatę w kwocie 100 zł.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz uzasadnieniem doręczyć:
 - oskarżycielowi publicznemu;
3. przedłożyć za 14 dni.

K., dnia 10.06.2016 r.